

บทที่ 2

การทบทวนเอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

2.1 ความหมายของการส่งออก

ดร.มยุขพันธ์ ไชยมั่นคง ได้กล่าวว่า การส่งออก : Exporting คือ รูปแบบการค้าที่บริษัทหนึ่งผลิตสินค้าแล้วส่งไปขายอีกประเทศ การเข้าตลาดในรูปแบบนี้มีการปรับเปลี่ยนน้อยที่สุดไม่ว่าจะเป็นตัวผลิตภัณฑ์ โครงสร้างองค์การ ข้อได้เปรียบ เช่น ไม่ต้องไปลงทุนผลิตสินค้า ลดความเสี่ยงการลงทุน และช่วยให้บริษัทบรรลุขนาดการผลิตที่ประหยัด รวมทั้งใช้แหล่งผลิตต้นทุนต่ำ อย่างไรก็ตาม การส่งออกก็มีข้อด้อย เช่น ค่าขนส่งสูง มีอุปสรรคทางการค้า ตัวแทนจำหน่ายไม่ให้ความสำคัญทางการตลาดกับสินค้าบริษัท

ที่มา:ตำรากลยุทธ์โลจิสติกส์และซัพพลายเชนเพื่อแข่งขันในตลาดโลก พ.ศ. 2556

เจเน็ต และ เฮนเนสซี (1998) ให้คำจำกัดความว่าหมายถึง การที่กิจการมีฐานการผลิตภายในประเทศใดประเทศหนึ่ง แต่มีการส่งผลิตภัณฑ์ที่ผลิตออกจำหน่ายในต่างประเทศ ในปริมาณที่มากพอสมควรเมื่อคิดเป็นสัดส่วนกับการจำหน่ายภายในประเทศ หรืออาจมีปริมาณที่มากกว่าที่จำหน่ายในประเทศ และประเทศที่กิจการส่งสินค้าออกไปจำหน่ายนั้นอาจเป็นประเทศเพื่อนบ้านที่อยู่ใกล้เคียง หรือประเทศที่อยู่ห่างไกลออกไปในทวีปอื่น ดังนั้นการตลาดเพื่อการส่งออกสินค้าออกไปจำหน่ายประเทศอื่นจึงเป็นเพียง การส่งออกสินค้าในประเทศไปจำหน่ายในต่างประเทศ แต่ยังมีกิจกรรมทางการตลาดถึงขั้นที่มีการปรับปรุงสินค้าให้ตรงกับความต้องการของผู้บริโภคในต่างประเทศ

ชินโทกา และ รอนคานน (2004) ให้คำจำกัดความว่า หมายถึง กระบวนการในการวางแผนและดำเนินการเพื่อก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนและรายการค้าที่เปิดขึ้นระหว่างประเทศต่างๆ โดยก่อให้เกิดความพอใจตามวัตถุประสงค์ของผู้ที่เกี่ยวข้อง

แคทีล่า และ เกรแฮม (2008) ให้คำจำกัดความว่า หมายถึงประสิทธิภาพของกิจกรรมทางธุรกิจในการที่จะออกแบบและวางแผน ในด้านต่างๆเช่นราคาและการส่งเสริมทางการจำหน่าย เพื่อให้เกิดการไหลเวียนของสินค้าของกิจการไปสู่ประเทศต่างๆ ทำให้สามารถนำสินค้าของกิจการไปจำหน่ายไปจำหน่ายในต่างประเทศด้วยรูปแบบวิธีต่างๆที่เหมาะสมต่อแต่ละประเทศมากขึ้น

ที่มา: ตำราการตลาดระหว่างประเทศ โดย ผศ.สุดาพร คุณชลบุตร

2.2 เอกสารทางการค้าระหว่างประเทศ

ตำราการนำเข้า-ส่งออกสำหรับการขนส่งทางทะเล (2552) มีบทความกล่าวไว้ว่า วัตถุประสงค์ใหญ่ของเอกสารเพื่อการส่งออก เพียงจัดให้มีรายละเอียดที่สมบูรณ์ของสินค้าเพื่อการผ่านขั้นตอนศุลกากรได้ถูกต้องรวดเร็ว นอกจากนั้นเอกสารยังทำหน้าที่ในการขนส่ง การชำระเงินและพิธีการทางเครดิต การประกันภัย และการเรียกร้องค่าเสียหายของสินค้าอีกด้วย โดยมีเอกสารดังนี้

CUSTOMS INVOICE (ใบกำกับสินค้าของศุลกากร) ลักษณะของใบ CUSTOMER INVOICE กล่าวคือ ใบกำกับสินค้า (OFFICIAL INVOICE) ที่จะต้องเตรียมเป็นฟอร์มพิเศษ ออกโดยผู้มีอำนาจทางศุลกากรระบุราคาสินค้าทางศุลกากรเพื่อสะดวกในการคำนวณภาษีปกครองการค้าสินค้า แต่ละชนิดจะแยกราคาสินค้าระหว่างเรือและค่าเบี่ยงประกันออกจากกันรายละเอียดในใบ CUSTOMER INVOICE จะต้องระบุชื่อผู้ซื้อและผู้ขายสินค้าแยกรายละเอียดของราคาสินค้าออกจากค่าขนส่งค่าบรรจุหีบห่อ เพื่อส่งออกให้ชัดเจน

PACKING LIST (ใบรายการบรรจุหีบห่อ) กล่าวคือ เป็นเอกสารที่สำคัญอย่างหนึ่งซึ่งแสดงให้เห็นทราบถึงการบรรจุสินค้าลงไปในบรรจุภัณฑ์ที่ใช้ในการขนส่งระหว่างประเทศ เพื่อสะดวกในการตรวจสอบสินค้าทั้งต้นทางและปลายทางสำหรับสินค้าปกติเจ้าหน้าที่ศุลกากรจะใช้วิธีการสุ่มตรวจตามอัตราส่วนที่เหมาะสม จะไม่ทำการตรวจสินค้าทั้งหมดด้วยการเปิดหีบห่อ เพราะจะทำให้บรรจุภัณฑ์และตัวสินค้าเกิดการเสียหายเพิ่มมากขึ้นได้ ดังนั้น ใบรายการบรรจุหีบห่อควรรายละเอียดให้เพียงพอ

THE COMMERCIAL INVOICE (ใบกำกับสินค้าหรือบัญชีราคาสินค้า) ควรตรวจสอบให้ถูกต้อง และที่น่าสนใจอีกคือสินค้าในใบกำกับสินค้า จะต้องไม่ขึ้นแสดงว่าเป็น สินค้าที่นำไปแล้ว สินค้าที่เปลี่ยนแปลงใหม่ หรือสินค้าที่เปลี่ยนมือแล้ว เว้นแต่ L/C จะอนุญาตไว้โดยเฉพาะใบกำกับสินค้าจะต้องมีการประทับตรารับรองอย่างถูกต้องตามกฎหมายโดยสถานทูต หรือกงสุลที่เกี่ยวข้อง ถ้า L/C ระบุไว้ เครื่องหมายและตัวเลขบนหีบห่อ ในใบกำกับสินค้าจะเหมือนกับใบตราส่งหรือเหมือนกับเอกสารการส่งสินค้าอื่นๆ หรือ เหมือนกับเครื่องหมายหีบห่อ และตัวเลขที่กำหนดไว้ใน L/C ใบกำกับสินค้า จะต้องไม่รวมค่าใช้จ่ายพิเศษอื่น ๆ เช่น ค่านายหน้าค่าเก็บรักษาสินค้า ค่าโทรเลข ค่าธรรมเนียมในการส่งสินค้าล่าช้ากว่าที่กำหนดเป็นต้น เว้นแต่ L/C ที่จะกำหนด ถ้ายังไม่มีการยื่นใบกำกับสินค้าชนิดชั่วคราว ธนาคารจะไม่รับใบกำกับสินค้าชนิดชั่วคราว ยกเว้นแต่ L/C ที่กำหนดไว้ ถ้า L/C อนุญาตให้มีการส่งสินค้าเป็นบางส่วน (PARTIAL SHIPMENTS) มูลค่าของสินค้าในกำกับสินค้าจะต้องได้สัดส่วนกับจำนวนสินค้าที่แบ่งส่งนั้น

BILL OF LADING (B/L) (ใบตราส่งสินค้าทางทะเล) กล่าวคือ เป็นเอกสารสำคัญที่สุด เมื่อมีการส่งสินค้าทางทะเล Bill of Lading เป็นใบรับรอง มอบสินค้าของบริษัทเรือที่ทำการส่งออกใบตราส่งสินค้าทางทะเล เป็นเอกสารแสดงสิทธิในสินค้า และเป็นหลักฐานสัญญาของบริษัทเดินเรือที่จะขนส่งสินค้าทางทะเล ของประเทศผู้ส่งออกไปยังท่าเรือปลายทาง

CERTIFICATE OF ORIGIN (C/O) (ใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า) วัตถุประสงค์ของเอกสารตัวนี้คือ ใช้เป็นการเรียกสิทธิพิเศษทางภาษีสินค้าในประเทศที่จะนำเข้ามาหมายถึงการส่งออกสินค้าจากประเทศกำลังพัฒนา ไปยังประเทศที่ให้สิทธิพิเศษทางศุลกากรหรือเรียกว่า GSP เอกสารนี้ จะเป็นเครื่องแสดงถึงแหล่งกำเนิดสินค้าของประเทศผู้ส่งออกเพื่อให้ประเทศนำเข้ายอมรับและให้สิทธิพิเศษดังกล่าว ใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้านี้จะใช้ในการพิสูจน์ด้วยว่าสินค้านั้น ไม่ขัดต่อกฎเกณฑ์ในการนำเข้าของประเทศนั้นๆด้วย ดังนั้นการออกใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า หรือที่เรียกว่า c/o จะสามารถทำได้ 2แบบคือ

การรับรองเพื่อใช้สิทธิพิเศษทาง ศุลกากรจะต้องมีการรับรองโดยส่วนราชการเป็นผู้รับผิดชอบ ในตัวเอกสารนี้คือกระทรวงพาณิชย์กรมการค้าต่างประเทศ

การรับรองเพื่อการค้าขายแบบทั่วไปหรือเมื่อลูกค้าต้องการ ก็สามารถออกใบรับรองได้โดยสภาพการค้าเพื่อรับรองถิ่นกำเนิดของสินค้า

FORM D (หนังสือรับรองที่ยื่นขอใช้สิทธิลดหย่อนภาษีศุลกากร) มาจากคำว่า Common Effective Preferential Tariff (CEPT) หมายถึง อัตราของภาษีศุลกากรพิเศษที่มีความเท่าเทียมกัน เป็นการลดอัตราภาษีศุลกากรศูนย์เปอร์เซ็นต์ แก่สินค้าที่นำเข้าระหว่างกันของประเทศสมาชิกอาเซียนทั้ง 10ประเทศภายใต้เขตการค้าเสรีอาเซียน

มีประโยชน์อย่างไร เพื่อใช้เป็นเอกสารยืนยันว่าสินค้าของผู้ประกอบการมีแหล่งกำเนิดสินค้า หมายถึง ผลิตมาจากวัตถุดิบภายในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนทั้งหมด เพื่อขอรับการลดภาษี ณ ศุลกากรปลายทาง

สินค้าแบบไหนที่ได้รับสิทธิ สินค้าที่ส่งออกจะต้องอยู่ในบัญชีรายการสินค้านัดหมายของประเทศสมาชิกอาเซียนผู้นำเข้า และสินค้าที่ส่งออกต้องมีคุณสมบัติถูกต้องตามกฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดและหลักเกณฑ์การขนส่งโดยตรง

ขอได้ทีไหน ผู้ประกอบการไทยสามารถไปขอหนังสือรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า Form D ได้ที่ กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ ต้องเตรียมตัวอย่างไร เตรียมใบกำกับสินค้า ต้นฉบับ หรือ สำเนา

ใบตราส่งสินค้า (Bill of Lading) หรือใบรับขนส่งสินค้าทางอากาศ (Airway Bill) เอกสารแสดงการขนส่งสินค้าอื่นๆ สำเนา หรือต้นฉบับ

หนังสือรับรองอัตราส่วนต้นทุนการผลิตสินค้าทั่วไป หรือสำเนา หนังสือรับรองรายละเอียดขั้นตอนการผลิตสินค้าใช้สิทธิได้เมื่อไร ผู้ประกอบการจะสามารถใช้สิทธิพิเศษในการลดภาษีภายใต้กรอบ AEC ได้ แต่สินค้าจะต้องผ่านกฎเกณฑ์ต่างๆว่าเป็นสินค้าที่มีแหล่งกำเนิดจากประเทศอาเซียนเท่านั้น

FORM AI (หนังสือรับรองที่ยื่นขอใช้สิทธิลดหย่อนภาษีศุลกากร ภายใต้เขตการค้าเสรีอาเซียน-อินเดีย) เป็นหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า ฟอร์ม AI ซึ่งออกโดยกรมการค้าต่างประเทศ เพื่อส่งให้ผู้นำเข้าขอใช้สิทธิลดหย่อน หรือยกเว้นภาษีศุลกากร ณ ประเทศปลายทาง(อินเดีย) นอกจากนี้ยังเป็นเอกสารที่ใช้พิสูจน์ว่าสินค้าที่จะส่งออกดังกล่าวมีการผลิตได้ถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้าภายใต้ความตกลง

FORM AK (หนังสือรับรองที่ยื่นขอใช้สิทธิลดหย่อนภาษีศุลกากร ภายใต้เขตการค้าเสรีอาเซียน-เกาหลี) เป็นหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า ฟอร์ม AK ซึ่งออกโดยกรมการค้าต่างประเทศ เพื่อส่งให้ผู้นำเข้าขอใช้สิทธิลดหย่อน หรือยกเว้นภาษีศุลกากร ณ ประเทศปลายทาง(เกาหลี) นอกจากนี้ยังเป็นเอกสารที่ใช้พิสูจน์ว่าสินค้าที่จะส่งออกดังกล่าวมีการผลิตได้ถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้าภายใต้ความตกลง

SHIPPING PARTICULAR (ใบจองเรือ) ใบจองเรือที่ผู้ส่งออกจะต้องกรอกรายละเอียดต่างๆ ด้วยตนเอง เพื่อตัวแทนสายเดินเรือจะได้นำรายละเอียดต่างๆ ไปจัดทำใบตราส่งสินค้าให้แก่ผู้ส่งออก

Phytosanitary certificate : PC (ใบรับรองปลอดศัตรูพืช) ในการส่งออกพืชหรือผลิตผลพืชไปต่างประเทศ หากผู้ส่งออกประสงค์จะขอใบรับรองปลอดศัตรูพืช เพื่อแสดงว่าพืชที่จะส่งออกนั้นปลอดศัตรูพืช กรมวิชาการทางการเกษตรมีหน่วยงานสำหรับทำหน้าที่ตรวจพืชเพื่อรับรองการปลอดศัตรูพืช ให้ตรงตามมาตรฐานด้านสุขอนามัยพืชที่สอดคล้องกับข้อตกลงว่าด้วยการใช้มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชภายใต้องค์การการค้าโลก และออกใบรับรองปลอดศัตรูพืชให้กับพืชหรือผลิตผลพืช เพื่อส่งออกไปต่างประเทศ ตามข้อกำหนดและเงื่อนไขนำเข้าของประเทศผู้นำเข้า โดยทำการตรวจสอบศัตรูพืช และทำการควบคุมให้มีการกำจัดศัตรูพืชทางกักกันพืชที่ถูกต้องครบถ้วนตามหลักวิชาการ

การออกใบรับรองปลอดศัตรูพืช ให้กับพืชและผลิตผลพืช เพื่อส่งออกไปต่างประเทศ เป็นกรปฏิบัติงาน ภายใต้พระราชบัญญัติกักพืช ในปี 2507 แก้ไขโดยพระราชบัญญัติพืช ปีพ.ศ. 2542 มาตรา 15 และมาตรา 16 การขอใบรับรองปลอดศัตรูพืชไม่ใช่เป็นมาตรการบังคับให้ผู้ส่งออกพืชหรือผลิตผลของพืช ที่ต้องขอใบรับรองปลอดศัตรูพืชนั้นเป็นการบริการแก่ผู้ส่งออกพืชที่มีความประสงค์ต้องการขอให้ทางราชการ รับรองให้รู้ว่าพืชและผลิตผลพืชของตนที่ส่งออกนั้นปลอดภัยจากศัตรูพืช

เจ้าหน้าที่ต้องบริการในการตรวจศัตรูพืช และเป็นผู้ออกไปรับรองปลอดศัตรูพืชให้ ใบรับรองปลอดศัตรูพืชนี้จะออกให้เฉพาะกรณีที่มีการรับรองการปลอดศัตรูพืชของพืชและผลิตผลพืชที่ส่งออกไปยังต่างประเทศเท่านั้น (คุณคณิต นิมมาลัยรัตน์ , 2552)

ที่มา: ตำราการนำเข้า-ส่งออก(ฉบับสมบูรณ์) (2552) สำหรับการขนส่งทางทะเล

2.3 ขั้นตอนการส่งออก

เทคนิคขั้นตอนการส่งออกสินค้าทางเรือการส่งออกในการจองเรือ ก็คือการรับผิดชอบต่อค่าขนส่ง ซึ่งขั้นตอนการส่งออกที่ผู้ส่งออกจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบค่าขนส่ง และจะต้องเป็นผู้จองเรือเอง รวมถึงสิ้นสุดภาระขั้นตอนการส่งออก จากการส่งมอบสินค้าเมื่อผู้ส่งออกได้ส่งมอบสินค้าข้างกาบเรือขึ้นไปบนเรือสินค้า ซึ่งยังรวมถึงค่าใช้จ่ายและความเสี่ยงต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้น โดยผู้ส่งออกจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบ ซึ่งเป็นอีกหนึ่งขั้นตอนการส่งออก และจะต้องคิดรวมกับราคาค่าสินค้า และทำเรือปลายทาง ซึ่งเป็นการบ่งบอกที่แสดงถึงความรับผิดชอบ ในเรื่องของค่าใช้จ่ายในการขนส่ง และยังรวมถึงความเสี่ยงที่ผู้ส่งออกหมดภาระ ต่อเมื่อสินค้าไปถึงท่าเรือปลายทาง (คุณไพโร บุญนอก , 2555)

ขั้นตอนการส่งออกของผู้นำเข้าที่ต้องรับผิดชอบขั้นตอนการส่งออกของผู้นำเข้าที่ต้องรับผิดชอบ ซึ่งจะทำได้ยกสินค้าลงจากเรือ ที่ท่าเรือปลายทางถึงโรงงาน รวมทั้งตรวจเอกสารใบตราส่งสินค้าทางเรือ ซึ่งขั้นตอนการส่งออกจะต้องระบุ Freight Collect ลงในเอกสารเพื่อเป็นข้อความที่แสดงการยืนยันว่าค่ามีการจ่ายค่าขนส่งที่ต้นทางแล้ว (คุณไพโร บุญนอก , 2555)

ขั้นตอนการส่งออกหากผู้นำเข้าจองเรือเอง ขั้นตอนการส่งออกในเรื่องของค่าใช้จ่ายจะต้องเริ่มจากท่าเรือต้นทาง จนถึงท่าเรือปลายทาง และอยู่ในขั้นตอนการส่งออกที่เป็นความรับผิดชอบของผู้นำเข้า ส่วนผู้ส่งออกจะมีหน้าที่รับผิดชอบค่าใช้จ่าย จากโรงงานจนถึงท่าเรือต้นทาง และต้องมีเอกสารใบตราส่งสินค้าทางเรือที่ต้องระบุ Freight Prepaid ลงในเอกสาร เพื่อเป็นการยืนยันว่า มีการจ่ายค่าขนส่งที่ประเทศปลายทางแล้ว (คุณไพโร บุญนอก , 2555)

ขั้นตอนการส่งออกเพื่อการขนส่งสินค้าขั้นตอนการส่งออกการขนส่งสินค้า ที่มาจากโรงงานของผู้ส่งออก รวมถึงสถานที่รับมอบสินค้าของประเทศปลายทางหรือ หากเป็นการนำเข้า ที่ผู้นำเข้าจะต้องมีขั้นตอนการส่งออก ด้วยรับผิดชอบตั้งแต่โรงงานของผู้ส่งออก จนถึงโรงงานของผู้นำเข้า ซึ่งผู้นำเข้าจะต้องแจ้งชื่อที่อยู่ของต้นทาง หรือ ปลายทางอย่างชัดเจน ส่วนขั้นตอนการส่งออกของสินค้าทั่วไปจะต้องเป็นสินค้าที่ไม่เกิดอันตรายในระหว่างการขนส่ง ซึ่งหากเป็นสินค้าทั่วไปจะมีความสะดวก

ในการขนส่ง และต้องเป็นสินค้าที่ไม่ทำให้สินค้าตัวอื่นเกิดความเสียหาย ซึ่งอัตราของค่าขนส่งจะคิดในอัตราปกติทั่วไป (คุณไพโร บุญนอก , 2555)

สินค้าอันตราย ซึ่งเป็นสินค้าที่มีโอกาสเสี่ยงการเกิดอันตรายในระหว่างการขนส่ง ซึ่งผู้ส่งออกต้องมีเอกสารประกอบในการจองเรือ ซึ่งเป็นเอกสารประกอบที่สำคัญของสินค้าอันตราย โดยจะมีอัตราค่าขนส่งสูงกว่าสินค้าทั่วไป หากไม่มีเอกสารตัวนี้ทางสายเรือจะไม่รับจองเรือ ขั้นตอนการส่งออกผู้ส่งออกควรทราบขนาดของสินค้า หีบห่อและน้ำหนัก ซึ่งจะมีผลต่อการคิด ค่าระวางเรือ และผู้ส่งออกควรทราบระยะเวลาที่ลูกค้าต้องการสินค้า เพื่อคำนวณเวลาของการขนส่ง และเพื่อลดความผิดพลาดในการส่งมอบสินค้าที่อาจจะเกิดความล่าช้า (คุณไพโร บุญนอก , 2555)

ที่มา: ตำราเทคนิคขั้นตอนการส่งออก (2555)

ขั้นตอนการปฏิบัติพิธีการส่งออกสินค้า

ผู้ส่งออกหรือตัวแทนส่งข้อมูลใบขนสินค้าขาออกและบัญชีราคาสินค้า (Invoice) ทุกรายการจากเครื่องคอมพิวเตอร์ของผู้ส่งออกหรือตัวแทนมายังเครื่องคอมพิวเตอร์ของกรมศุลกากร โดยผ่านบริษัทผู้ให้บริการระบบแลกเปลี่ยนข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์

เมื่อเครื่องคอมพิวเตอร์ของกรมศุลกากรตรวจสอบข้อมูลในใบขนสินค้าขาออกส่งมาถูกต้องครบถ้วนแล้ว จะออกเลขที่ใบขนสินค้าขาออกและตรวจสอบเงื่อนไขต่างๆที่กรมศุลกากรกำหนดไว้เพื่อจัดกลุ่มใบขนสินค้าขาออกเป็น 2 ประเภท ดังต่อไปนี้และแจ้งกลับไปยังผู้ส่งออกหรือตัวแทน เพื่อจัดพิมพ์ใบขนสินค้า

ใบขนสินค้าขาออกที่ต้องตรวจสอบพิธีการ (Red Line) สำหรับใบขนสินค้าประเภทนี้ ผู้ส่งออกหรือตัวแทนต้องนำใบขนสินค้าไปติดต่อกับหน่วยงานประเมินอากรของท่าที่ผ่านพิธีการ

ใบขนสินค้าขาออกที่ไม่ต้องตรวจสอบพิธีการ (Green Line) สำหรับใบขนสินค้าขาออกประเภทนี้ ผู้ส่งออกสามารถชำระค่าอากร (ถ้ามี) และดำเนินการนำสินค้าไปตรวจปล่อยเพื่อส่งออกได้เลยโดยไม่ต้องไปพบเจ้าหน้าที่ประเมินอากร

ที่มา: กรมศุลกากร The Customs Department (online)